

Recurs introdus la 25 noiembrie 2011 de Land Wien împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 20 septembrie 2011 în cauza T-267/10, Land Wien/Comisia Europeană

(Cauza C-608/11 P)

(2012/C 25/80)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Land Wien (reprezentant: W.-G. Schärff, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene:

— reformarea Ordonanței pronunțate la 20 septembrie 2011 de Tribunalul Uniunii Europene (Camera a șasea) în cauza T-267/10, în sensul admiterii pe fond a acțiunii în integritatea sa și al obligării Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Ordonanței Tribunalului din 20 septembrie 2011, prin care acesta a respins acțiunea recurentului având ca obiect, în esență, pe de o parte, o cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 25 martie 2010 de clasare a plângerii reclamantului referitoare la proiectul de extindere a unităților 3 și 4 ale centralei nucleare din Mochovce (Republica Slovacă) și, pe de altă parte, o cerere prin care se urmărește constatarea abținerii de a acționa a Comisiei, în sensul articolului 265 TFUE, în măsura în care nu au fost transmise reclamantului toate documentele solicitate referitoare la acest proiect, cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽¹⁾.

Potrivit recurentului, Tribunalul a încălcat Tratatul CEEA, neinterpretându-l în lumina Tratatului de la Lisabona. Tribunalul nu a luat în considerare faptul că, prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, dreptul de acces la documente, prevăzut la articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale, a devenit un drept care poate fi invocat în susținerea unor acțiuni în justiție, de care recurentul se poate prevala în mod direct pentru a obține din partea Comisiei toate informațiile care i-au fost transmise acesteia cu privire la extinderea centralei nucleare din Mochovce.

Spre deosebire de ceea ce consideră Tribunalul, scrisoarea pe care Comisia a adresat-o ca răspuns la cererea recurentului este o decizie atacabilă în sensul articolului 263 TFUE. Aceasta rezultă din jurisprudența constantă a Curții și în special din Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia (60/81, Rec., p. 2639).

Recurs introdus la 1 decembrie 2011 de Luigi Marcuccio împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 14 septembrie 2011 în cauza T-236/02, Marcuccio/Comisia

(Cauza C-617/11 P)

(2012/C 25/81)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— Anularea în parte a Hotărârii din 14 septembrie 2011 pronunțate în cauza T-236/02, în măsura în care au fost respinse concluziile privind despăgubirea și repararea formulate de recurent în înscrisurile sale depuse în cadrul prezentei cauze;

— în principal, obligarea părâtei din primă instanță la suportarea cheltuielilor de judecată, precum și admiterea în tot, fără vreo excepție, a concluziilor privind despăgubirea și repararea;

— sau, în subsidiar, trimiterea în parte a prezentei cauze spre rejudecare Tribunalului, astfel încât acesta să se pronunțe din nou în temeiul concluziilor privind despăgubirea și repararea.

Motivele și principalele argumente

— erori de procedură atât de grave încât se încalcă iremediabil interesele recurentului;

— lipsa absolută de motivare, în special o motivare absurdă, tautologică, ilogică și incoerentă, precum și caracterul eronat, fals și absurd al interpretării și al aplicării anexei X la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, a principiilor privind interpretarea normelor, a condițiilor obligării unei instituții a Uniunii Europene la despăgubirea unui prejudiciu;

— caracter confuz și arbitrar, distorsionarea și denaturarea situației de fapt;

— distorsionarea și denaturarea situației de fapt și caracterul incorect, eronat, fals și absurd al interpretării și al aplicării principiilor privind admisibilitatea acțiunilor în justiție.

⁽¹⁾ JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3 p. 76.